

Bedrog in de paardenhandel

In 2012 is er veel media aandacht geweest voor een vonnis van de Rechtbank Amsterdam over een paardenmakelaar die zich ten onrechte te goed deed aan een deel van de koopsom en een dubbele beloning. Die uitspraak legde destijds de schimmige kant van de paardenhandel, die traditioneel bekend staat om eigen regels en gebruiken, fijntjes bloot. Onlangs is er weer een uitspraak gedaan waaruit blijkt dat de paardenhandel nog steeds verre van transparant is. Daarnaast leert de uitspraak dat tussenpersonen zich niet zomaar alles kunnen permitteren wat betreft hun verdienste.

TEKST: ANJA ROOS FOTO: SHUTTERSTOCK

In deze zaak draaide het om een Nederlandse springruiter en Spaanse springamazone die elkaar kenden van de springwedstrijden en bevriend zijn geraakt. In januari 2016 heeft de Spaanse amazone de Nederlander gevraagd voor haar op zoek te gaan naar een geschikt paard in de prijsklasse van € 20.000 - € 25.000,- om in Spanje springconcoursen mee te rijden. De Nederlander heeft zijn best gedaan en later die maand kon de Spaanse al naar Nederland komen om een aantal paarden te bezichtigen. Haar oog is daarbij gevallen op één van de bezichtigde paarden. De Spaanse geeft de Nederlander opdracht het paard voor haar te kopen. De Nederlander laat weten dat de Nederlandse eigenaar een koop-

prijs vraagt van € 22.500,-. Na enige onderhandeling is het paard gekocht voor € 21.500,- onder voorbehoud van klinische en röntgenologische goedkeuring. Het paard wordt gekeurd en goed bevonden. Na goedkeuring betaalt de Spaanse de koopsom van € 21.500,- aan de Nederlander en wordt het paard vervoerd naar en afgeleverd in Spanje. So far so good, zou je denken.

‘Kissing spines’

Helaas constateert de Spaanse na aankomst in Spanje al redelijk snel dat er iets niet klopt aan het paard. Het paard wordt door twee Spaanse dierenartsen onderzocht. Het paard blijkt last te hebben van zogenoemde ‘kissing spines’. De Spaanse ontbindt de koopovereen-

komst met de Nederlandse verkoper en vordert bij de verkoper de betaalde koopprijs van € 21.500,- terug. De verkoper laat de Spaanse weten dat ze het niet bij het goede eind heeft en de koopprijs slechts € 15.000,- bedroeg. Op die manier komt de Spaanse er dus achter dat haar goede Nederlandse vriend en tussenpersoon maar liefst € 6.500,- heeft verdient aan de kooptransactie. De Spaanse voelde zich ernstig bedrogen. Ze heeft immers de Nederlander opdracht gegeven (lastgeving) om het betreffende paard voor haar te kopen. Ze vond dat hij haar daarbij heeft bedrogen door te verzwijgen dat voor het paard een koopprijs van slechts € 15.000,- werd gevraagd en haar daarentegen mee te delen dat de vraagprijs € 22.500,- be-

droeg. De Nederlander heeft er zo voor gezorgd dat tussen hem en de Spaanse een lastgevingsovereenkomst tot stand kwam, die inhield dat de Spaanse een vergoeding van € 6.500,- betaalde aan de Nederlander voor zijn diensten. De Spaanse heeft na dit beschaamde vertrouwen de lastgevingsovereenkomst tussen haar en de Nederlander gelijk buitengerechtelijk vernietigd.

Kortste eind

De Nederlander die het gezegde ‘een vriend is geen vriend als je er geen geld aan verdient’ wel heel goed in zijn oren had geknoopt, trok in de gerechtelijke procedure aan het kortste eind. De rechtbank oordeelde namelijk dat de Spaanse terecht de overeenkomst met de Nederlandse tussenpersoon had vernietigd. Ten onrechte had de Nederlander de vraagprijs van € 22.500,- voorgespiegeld en de werkelijk prijs van € 15.000,- verzwegen met het doel om de Spaanse te bewegen tot het sluiten van de lastgevingsovereenkomst met een voor de Spaanse niet kenbare vergoeding van € 6.500,-.

Hoewel de Spaanse het volledige bedrag van € 6.500,- terug wilde, vond de rechtbank dat de Nederlander wel een vergoeding moest krijgen. De rechter achtte het redelijk om daarbij uit te gaan van de in de paardenbranche gebruikelijke minimale vergoeding voor een tussenpersoon van 10% van de koopprijs van het paard. Dit betekende dat aan de Nederlander een vergoeding toekwam van € 1.500,- en hij dus € 5.000,- moest terugbetalen.

Ondanks dat deze procedure zich afspeelde in een kortgedingprocedure en de rechter slechts een voorlopig oordeel heeft gegeven, mag de boodschap van deze uitspraak helder zijn: maak afspraken, hanteer anders redelijke tarieven, ‘eerlijkheid duurt namelijk het langst’. 🏆

Mr. Anja Roos is advocaat bij Omny De Vries Advocaten in Wollega. Ze is specialist op het gebied van paard en recht, (agrarisch)bestuursrecht/ruimtelijke ordening en arbeidsrecht.

www.omnydevries.nl